

Sygn. akt IV CSK 20/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie postępowania upadłościowego L. J.
w przedmiocie wniosku Syndyka masy upadłości z dnia 20 listopada 2014 r.
o stwierdzenie zakończenia postępowania upadłościowego
oraz wniosku upadłego z dnia 12 grudnia 2014 r.
o umorzenie zobowiązań niezaspokojonych w toku postępowania upadłościowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej L. J.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 7 września 2015 r., sygn. akt IX Gz 203/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

L. J. (upadły) złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 7 września 2015 r., w którym oddalono zażalenie upadłego wniesione na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 31 marca 2015 r. Postanowieniem tym stwierdzono zakończenie postępowania upadłościowego L. J., a w pkt II oddalono jego wniosek o umorzenie zobowiązań niezaspokojonych w toku postępowania upadłościowego.

Skarżący wskazywał w skardze na naruszenie art. 369 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2008 r. - prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. nr 60, poz. 535

ze zm.; dalej - cyt. jako „p.u.n.”). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga ta jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie - o uchylenie tego postanowienia i umorzenie zobowiązań, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi - wbrew stanowisku skarżącego - przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie było bowiem podstaw do twierdzenia, że skarga kasacyjna skarżącego (upadłego) jest oczywiście uzasadniona. Sąd Okręgowy wyjaśnił przesłanki niezbędne do wydania postanowienia obejmującego umorzenie w całości lub w części zobowiązań upadłego na podstawie art. 369 § 1 p.u.n. Należy do nich m.in. także wymaganie, aby materiał dowodowy dawał podstawę do stwierdzenia, iż nie zachodzą okoliczności stanowiące podstawę do pozbawienia upadłego prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek. Oznacza to nawiązanie do treści art. 373 ust. 1 pkt 1 p.u.n., w którym uregulowano wspomnianą podstawę w postaci naruszenia ustawowego obowiązku zgłoszenia w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości. Wnioskodawca złożył taki wniosek w maju 2010 r., a tymczasem - jak ustalił, Sąd Okręgowy - ciążył na nim taki obowiązek prawie dwa lata wcześniej (s. 6 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw